

IX.

Betænkning

over

Lovforslag om de mod Creditbeviser udverlede opsigelige Statsobligationer.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Af de mod Creditbeviser udverlede Statsobligationer er der et Beløb af omtrent 4,700,000 Rbd. i Privates Gie, hvilket afgiver et byrdefuldt Passiv for Statskassen, baade fordi der af dem betales en høiere Rente, end Statens Credit og Pengemarkedets Tilstand for Diebliffet fordrer, og fordi disse Obligationer ere opsigelige fra Hændehavernes Side, og Staten saaledes er udsat for at faae dem opsigte til en Tid, da det kunde være den meget ubeleiligt. Den kan vel opsigte dem alle til Udbetaling i December Termin 1854, men det vilde dog under de bestaaende Forhold være betænkeligt at udsætte Statskassen for en saa betydelig contant Udbetaling, og det er derfor nødvendigt, at man bringer en Fremgangsmaade i Anvendelse, hvorved det kunde opnaaes, at idetmindste en stor Deel af hiin Gjæld vilde blive forandret til en mindre byrdefuld. I den Hensigt foreslaaes der i § 1 af det foreliggende Lovforslag, at overlade Hændehaverne af disse Obligationer Valget imellem contant Udbetaling eller andre nye Obligationer, som vel skulde være mindre byrdefulde for Statskassen, men paa den anden Side dog frembyde saadanne Fordele, at man kan gjøre nogenlunde sikker Regning paa, at de fleste vilde foretrække dem for contant Udbetaling. Det er saaledes foreslaaet, at disse nye Obligationer skulle bære $2\frac{1}{4}$ pCt. halv-aarlig Rente og strax være opsigelige fra Hændehavernes Side med Mars Barsel til de sædvanlige Terminer, men fra Statskassens Side derimod først fra den 11te December 1856.

Udvalget antager det for afgjort, at saagodtsom Alle vilde foretrække disse Obligationer for contant Udbetaling; men det troer tillige,

Udvalgenes Betænkninger.

at det Samme kunde opnaaes paa en for Statskassen fordeeltigere Maade. Disse nye Obligationer ere nemlig i en dobbelt Henseende byrdefulde for denne, deels fordi de bære en høiere Rente, end det er nødvendigt efter Pengemarkedets Tilstand, deels fordi de ere opsigelige fra Hændehavernes Side, men uopsigelige fra Statskassens Side i 4 Aar. Hese Fordelen er saaledes paa hines Side; hvorledes end Conjuncturerne stille sig, ere de nogenlunde visse paa, at deres Obligationer ville bevare deres Værdi, medens Statskassen i 4 Aar er berøvet ethvert Middel til at frigjøre sig for denne Gjæld. Udvalget har troet i de sædvanlige 4 pCts. Obligationers nuværende Værdi at finde et Udgangspunkt for Bedømmelsen af, hvilke Obligationer der kunde være et passende Vederlag for contant Udbetaling. Disse ere i den sidste Tid solgte for omtrent 98 Rbd. (de sidste Børsdage ere de endog saa noterede til over 99 Rbd.), altsaa til en Rentefod af c. $4\frac{1}{2}$ pCt.; de have i den sidste Tid stadigt været i Stigende, og, dersom ingen overordentlige Conjuncturer skulde indtræde, er det sandsynligt, at de inden meget lang Tid vilde staae i eller over pari. Udvalget er derfor tilbøieligt til at antage, at uopsigelige Obligationer til 4 pCt. eller en lidt høiere Rente vilde afgive et Vederlag, som de fleste vilde foretrække for contant Udbetaling, men det drifter sig imidlertid ikke til at foreslaae dette. Pengemarkedets Tilstand er nemlig altid forandring underkastet, og man kan derfor ikke gjøre sikker Regning paa, at de nuværende Forhold vilde vedvare i hele det Tidsrum, i hvilket Valget mellem contant Udbetaling og nye Obligationer skal staae Hændehaverne af de 5 pCts. Obligationer aabent. Det kunde saaledes hændes, at Statskassen kunde blive nødsaget til at gjøre en større contant Udbetaling, end den vel kunde taale, men for denne Mulighed tør man ikke udsætte den.

Udvalget har derimod troet, at de forskellige Hensyn bedst kunne fyldestgøres, naar man tilbyder Valget mellem contant Udbetaling og Obligationer, der, som Lovudkastet foreslaaer, bære $2\frac{1}{4}$ pCt. halv-aarlig Rente, men som tillige blive uopsigelige fra Hændehavernes Side, og derimod opsigelige fra Statskassens Side til de sædvanlige Terminer med